

[Socialministeren]

for der er mange lovforslag fra fru Tove Jørgensens parti, som jeg egentlig mener aldrig burde have været fremsat i dette ting, men jeg går med til at diskutere dem hver gang alligevel.

Hr. Palle Simonsen havde en teori om, at ingen kunne beskyldte ham for at ville drille noget parti – jeg var godt klar over, det ikke var socialdemokratiet, han ville drille – for der var tale om en genfremsættelse – og jeg har indtryk af, at det ofte er tilfældet i dette ting for øjeblikket – og i det lå nærmest, at genfremsættelser skulle være noget særlig fint. Det har jeg aldrig rigtig kunnet forstå; de er jo i hvert fald sjældent udtryk for nogen nytænkning. Men all right, vi vil drøfte dette forslag som genfremsættelse, på samme måde som vi tidligere har gjort det, uden tvedydighed og uden arrogance.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg er ikke forbavset over socialministerens foragt for fremskridtspartiet, som lå i den måde, ordene udtaltes på, men jeg må dog konstatere, at det er socialdemokratiet, der har gjort 200.000 af landets borgere arbejdsløse. Man kan have foragt med hensyn til, at der skal være karenstage osv., men hvem er det, der bliver ved med at læse moms osv. ud over folkepensionister? Hvem er det, der indfører pensionsreform og kommer dagen efter og stjæler det osv? Jeg synes, det her med at tage fat på det sociale er noget, man skulle gå lidt stille med i det socialdemokratiske parti.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal lige sige, at jeg ikke har sagt, at ministeren ikke ville udtale sig om dette lovforslag, fordi ministeren ikke kunne lide det. Det, jeg har fremhævet, og det vil jeg gøre igen, er, at ministeren faktisk holder en dør på klem for at gøre refusionsordningen permanent, og jeg var åbenbart ikke alene om at opfatte ministerens udtalelser sådan. Det, der bliver problemet, er, at det dengang blev sagt, denne ordning skulle være midlertidig. Men en midlertidig ordning skal jo ikke tages op til revision, den skal ophøre den dag, hvor den midlertidige ordning burde ophøre. Men nu får vi altså at vide, at der skal drøftes noget, når perioden nærmer sig sit udløb, og det vil altså sige, at socialdemo-

kratiet har gjort sig selv til gidsel igennem regeringssamarbejdet.

Pilgaard Andersen (FP):

Det er næsten alt for galt, at socialministeren er taknemlig for den erfaring, han har fået af fremskridtspartiets forslag. Det havde jeg slet ikke forventet. Jeg forstod det altså sådan, at der var tale om en positiv erfaring om, hvordan vi vil klare arbejdsløsheden. Bekæmpelse af arbejdsløsheden er nemlig kernepunktet i det hele, ikke, at lønmodtagerne selv skal betale for 2 dage. Men lønmodtagerne er ikke ret meget syge, hvis de selv skal betale for de uheldige mandage, som statistikken udviser, eller for de uheldige dage om fredagen. Det er nemlig nogle af de ting, som vi tør stå frem og sige vores mening om og derved sige helt reelt, hvordan vi skal løse vores problemer. Vi vil nemlig ned-sætte omkostningerne og derved skaffe flere arbejdspladser og derigennem få flere i beskæftigelse. Det er ikke den modsatte vej, man skal gå, at skabe et højere omkostningsniveau, hvorved man skaber yderligere vanskeligheder for industrien og gør det vanskeligere for den at beskæftige de mennesker, den har ansat.

Jeg håber med disse ord at have bidraget til, at socialministeren får et andet syn på de erhvervsdrivende og i det hele taget på, hvad der er problemet, når man vil have flere i beskæftigelse.

Socialministeren (Erling Jensen):

Spørgsmålet om synet på de erhvervsdrivende tror jeg vi skal lade andre vurdere. Jeg er ikke helt sikker på, at dansk erhvervsliv mener, at det er bedre tjent med den, der lige forlod talerstolen, end med den tidligere handelsminister; men det skal vi næppe selv vurdere.

Spørgsmålet om den lønmodtagerbejstring, der lyser ud af dette lovforslag, kan dog vist også være på et ganske lille sted efter de beskrivelser af lønmodtagernes adfærd, som ordføreren gjorde sig skyldig i.

Lad mig for nu ikke at bringe fru Tove Jørgensen ned på samme plan ikke gå ind i en debat med fru Tove Jørgensen, men nøjes med at sige: læs, hvad jeg sagde, og vend tilbage til, hvad der stod i det!